

[Aksel Møller.]

fattelse? Den har vi, fordi situationen efter vor opfattelse er den, at man i øjeblikket igennem at udløse en række andre incitamenter i det økonomiske liv end dem, devalueringen skaber, presser omkostningsniveauet opad. En væsentlig grund til diskussionen mellem det ærede medlem hr. Axel Kristensen og den højtærede handelsminister om konkurrencens velsignelser og til den højtærede handelsministers modstand overfor det ærede medlem er jo netop, at man her i landet har presset omkostningsniveauet for højt i vejret og nu frygter, at en import skal føre til, at man kommer ud i arbejdsløshed.

Men vil det sige, at man regner med at kunne holde det nuværende løn- og beskæftigelsesniveau også under normale økonomiske forhold, med normale handelspolitiske relationer mellem landene? Det er derom, vi har vor tvivl. Vort forsøg på at forhindre, at den højtærede regering kan blive ved med at lade pristallet påvirke i opadgående retning gennem sin økonomiske politik, skyldes netop vor ængstelse for, at man en skønne dag står foran det store sammenbrud i dansk økonomi. På disse områder er det, vi er modstandere af regeringens politik, og det er ganske naturligt, at denne modsætning kommer frem ved behandlingen af vareforsyningsloven, der må betragtes som noget af en nøglelov i hele vort økonomiske liv.

Jørgen Jørgensen: Det ærede medlem hr. Bjørner fremsatte i virkeligheden den påstand, at vore restriktioner her i Danmark og valutaloventens gennemførelse i sin tid var årsagen til, at andre lande havde truffet importbegrænsende foranstaltninger overfor os. Dette er jo forkert, og jeg forstår egentlig ikke, at det ærede medlem stadig vil fremsætte disse påstande, som ikke har noget med sandheden og virkeligheden at gøre. Det var direkte afledt af Tysklands kontingentering af vor eksport, at vi fik valutacentralen i 1932, direkte foranlediget af Tysklands holdning. Hvorfor vil det ærede medlem så gentage alt dette om, at Danmarks fremgangsmåde skulle have nødvendiggjort det for de store lande at træffe særlige restriktioner? Det lyder heller ikke sandsynligt. Jeg tror, de har ført en bevidst politik uden hensyn til, hvordan Danmark har stillet sig, medens Danmarks afhængighed af samhandel med den store verden gør det nødvendigt for os, overfor den politik, der derudfra bliver ført med selvforsyningen som hovedformål,

at træffe foranstaltninger gennem den lovgivning, vi i 30'erne gennemførte, og det er urigtigt, ærede medlem, vedblivende — for at skaffe sig en propaganda i den politiske diskussion — at ville forklare befolkningen, at det er Danmarks lovgivning på dette område, der har affødt de restriktioner, Europa i dag har at kæmpe med.

Jeg skal iøvrigt lade det ærede medlems tanker og bemærkninger ligge, men blot endnu sige, at når det ærede medlem taler om, at den politik, som er ført gennem valutlov og vareforsyningslov, ikke har opfyldt det formål, som oprindeligt var valutaloventens hovedformål, nemlig at værne den danske valuta, men at den tværtimod har ført til, at kronen er faldet, så skylder det ærede medlem bevis for, at en politik, hvorefter vi ingenting havde foretaget os — således som det ærede medlem ønskede —, ikke ville have medført en krone af en endnu langt, langt lavere værdi end den, den danske krone har i dag — alt taler for, at dette ville være blevet resultatet.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var utilfreds med, at jeg havde søgt at få klarhed over hans stilling. Det ærede medlem siger fremdeles, at en lovgivning som denne er nødvendig. Det ærede medlem siger, at hans parti vil samarbejde om at nå til et positivt resultat om denne lovgivning.

Men, siger det ærede medlem, hvis det så viser sig, at et andet politisk parti ikke vil være med, så vil vi heller ikke være med til at gennemføre denne lovgivning, som vi iøvrigt anser for sagligt nødvendig og sagligt velbegrunder. Altså, det ærede medlems saglige medvirken til lovgivningen her i tinget er afhængig af, om han kan få et andet parti med, som ikke er nødvendigt for at få loven vedtaget, men som af politiske grunde, af konkurrencegrunde, af politiske konkurrencegrunde, måske er nødvendigt for det ærede medlem. (*Aksel Møller:* Det er ligesom i 1929!) Ja, det ærede medlem minder om 1929, men det forekommer mig, at det dog vist dengang var de konservative, der for engangs skyld kom til at spille en rolle ved en storpolitisk afgørelse, og jeg tror egentlig, det ærede medlem skulle have nok i at beskæftige sig med sit eget partis politik i den anledning. (*Karl Olsen:* Det blev det ikke ændret af!) Det var heller ikke meningen, at det skulle ændres. Jeg forstår, at meningen i 1929 var det, som skete, at ministeriet skulle falde.

Jeg vil stadig mene, at det er et mærkeligt konservativt standpunkt, at man anser en lovgivning for nødvendig, men ikke vil være med til at gennemføre den, hvis der politisk-